

Ejendom og desuden Toldskatterne, saa at vi bleve fri for de Rester, vi have tilbage, af Skat paa Livsformødenheder og Produktionsformødenheder. Skulde Statens finansielle Forhold stille sig væsentlig bedre, end der maaske kan synes at være Rimelighed for i Øjeblikket, saa at vi fik et nævneværdigt Overskud, vilde det være en naturlig, god og, som jeg antager, de Herrer selv ville indrømme, demokratisk Anvendelse deraf. En Skatteomlægning, for saa vidt den vedrører Ejendomsskatterne, staaar desuden i mine Tanker som det Middel, man rimeligvis vil komme til for at løse den store Opgave, der dog engang maa løses, en Omregulering af det bestaaende Forhold mellem Stat og Kommune i finansiell Henseende, hvorved man under en eller anden Form letter Kommunerne deres stedse stigende Byrder. Saa snart Staten faar Raad dertil, saa snart Forholdene give en Mulighed derfor, bør dette ske, og jeg tror, at den bedste og mest praktiske Maade netop er en Omlægning af Ejendomsskatterne efter nyere, retfærdigere og sundere Grundsætninger end de nugældende.

Medens jeg er ved Forbrugsbeskatningen, vil jeg omtale den Beregning, det ærede Medlem fra Kalundberg (Røde) har opstillet. Han siger i Betænkningen følgende: „Hvis disse Lovforslag gennemføres, ville alkoholholdige Drikke være beskattede saaledes efter deres Værdi: Champagne og andre af de dyreste Vine med indtil 10 pCt., billige røde Vine ca. 20 pCt., bajersk Øl ca. 40 pCt., Akvavit ca. 60 pCt., Kornbrændevin ca. 120 pCt.“ Det ærede Medlem oplyste mig paa mit Spørgsmaal om, at han ved denne Beregning havde taget Detailpriserne og regnet ud, hvor stor en Procentdel Tolden var deraf. Jeg havde en lille Ordveksel med ham om denne Beregningsmaade. Jeg synes, den kan anfægtes, men man kan selvfølgelig ogsaa opstille Regnestykket paa den Maade. Jeg har nu skaffet mig nogle Tal fra Øl- og Spirituskontrollen, som jeg tror give en mere ædruelig Fremstilling af det virkelige Forhold. Man har her for Rødvinens og Champagnens Vedkommende taget billige Sorter. Naar man skal sammenligne Drikkevarer af forskellig Art, er det ikke rimeligt paa den ene Side at tage de allerdyreste, paa den anden Maade kan man nemt komme til meget lave Procenter. Man har taget kurant og billig Champagne og ligeledes en billig Rødvin, den billige Bordvin, som mange Mennesker drikke her i Landet til daglig, og om hvilken man kan

sige, at den konkurrerer noget med Ølforbruget. Jeg tror, det ærede Medlem har benyttet for store Tal. Jeg skal imidlertid ikke bebrejde det ærede Medlem dette, og det er ikke for at faa Løjlighed dertil, jeg nævner andre Tal. Jeg har kun villet nævne nogle Tal, der ere fremskaffede ved sagkyndig Bistand, for at give et, tror jeg, rigtigere og mere træffende Billede af dette Forhold. Jeg skal da oplæse disse Tal, som jeg holder dem her i min Haand: Paa billig Champagne til Detailpris 3 Kr. pr. Flaske er Tolden 60 Øre pr. Flaske, altsaa 20 pCt. Paa billig Rødvin til Detailpris 65 Øre pr. Flaske — det er en meget almindelig benyttet Rødvin —, er Tolden ca. 19 Øre pr. Flaske, altsaa ca. 29 pCt. Paa Akvavit, hvis Detailpris med den foreslaaede Skat antagelig bliver 1 Kr. 05 Øre pr. Liter — den meste Akvavit sælges som 8 Graders, d. v. s. 47 pCt. —, vil Skatten blive 28,20 Øre pr. Liter, altsaa omtrent 27 pCt. Paa Kornbrændevin à 7 Grader, d. v. s. 41 pCt., hvis Detailpris antagelig vil blive 60 Øre pr. Liter, vil Skatten andrage 24,60 Øre pr. Liter, altsaa ca. 41 pCt. Paa Øl vil der efter Forslaget komme til at hvile en Skat af 3,60 Øre pr. Flaske, og gaar man ud fra en Detailpris af 13 1/2 Øre pr. Flaske, bliver Skatten omtrent 27 pCt. Jeg har blot villet give disse Tal, for at de kunde staa som et Modstykke til det ærede Medlems. Naturligvis er der ogsaa her noget Misforhold, men langt fra et saa grelt som i de Tal, det ærede Medlem fremførte. Men dette Misforhold have vi netop fra Regeringens og Flertallets Side søgt — og jeg mener ogsaa naaet — at udjævne derved, at vi som Supplement til disse Skatter have Formue- og Indkomstskatten med dens stærke Progression, en Progression, der — for at slaa det fast i et enkelt Tal, som let huskes, det Tal, jeg nævnedes forleden — er saa stærk, at naar vi tage en Indtægt paa 1,250 Kr. og tidobler denne til 12,500 Kr., vil det efter det af mig forleden Dag givne Eksempel: en københavnsk Skatteyder med et Barn, medføre en Fordobling med 86 af Skattebeløbet. Altsaa, den tidobbelte Indtægt giver 86 Gange saa høj Skat. Komme vi op til de højeste Indtægter, bliver Progressionen naturligvis endnu større. Men denne ret kraftige Progression er netop blandt andet sat ind for at skabe en Modvægt, ja, mere end en Modvægt, overfor det Misforhold, der kan være til Stede, naar man ved Beskatning bliver nødt til at angribe de billigere Drikkevarer.

Det ærede Medlem fra Langeland be-